

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 19 juli 2000

Nr 686—700

INNEHÅLL

Nr		Sidan
686	Lag om ändring av lagen om samfälligheter	1803
687	Lag om ändring av lagen om fiske	1809
688	Lag om ändring av fastighetsbildningslagen	1812
689	Lag om ändring av vattenlagen	1814
690	Lag om ändring av 4 § terrängtrafiklagen	1816
691	Lag om ändring av 21 § sjötrafiklagen	1817
692	Lag om ändring av 40 § luftfartslagen	1818
693	Lag om upphävande av 2 kap. skogslagen	1819
694	Lag om ändring av lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land	1820
695	Statsrådets förordning om transportbidrag för mjölk år 2000	1821
696	Statsrådets förordning om stöd för främjande av honungsförsäljning under 2000	1822
697	Statsrådets förordning om Geodetiska institutet	1823
698	Statsrådets förordning om ändring av 12 § 1 mom. förordningen om lantmäteriverket	1826
699	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om miljövillkoren för nationellt stöd för växtodling år 2000	1827
700	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för Geodetiska institutets prestationer	1829

Nr 686

Lag

om ändring av lagen om samfälligheter

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 augusti 1989 om samfälligheter (758/1989) 1 § 2 mom., 2 § 2 mom., 3 §, 8 § 1 och 3 mom., 10 § 2 mom., 14 § 2 mom., 15 § 2 mom., 16 § 1 mom., 18 § 1 mom. 7 punkten och 3 mom., 22 och 23 §, 24 § 2 mom., 25, 26, 31 och 33 §, av dessa lagrum 8 § 3 mom. och 10 § 2 mom. sådana de lyder i lag 566/1995, samt fogas till 19 § ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 23 a, 28 a, 30 a, 31 a, 32 a—32 c och 33 a § som följer:

1 §

Lagen gäller inte samfälld skog som avses i lagen om samfällda skogar (37/1991). Lagen gäller inte heller förvaltning och nyttjande av andra samfälligheter eller gemensamma särskilda förmåner till den del därom bestäms särskilt.

2 §

Med gemensam särskild förmån avses en sådan rätt till vattenkraft, fiske eller annat dylikt nyttjande av mark- eller vattenområde inom en annan fastighets område som hör till två eller flera fastigheter gemensamt. Som särskild förmån betraktas också en

RP 198/1999
JsUB 6/2000
RSv 70/2000

ovan avsedd nyttjanderätt som gäller en samfällighet, men som inte bygger på delägarship i samfälligheten. Detsamma gäller en sådan rätt till fiske på en strömfallslägenhets område som hör till någon annan än ägaren.

3 §

Delägarfastigheternas ägare är delägare i samfälligheten eller i den gemensamma särskilda förmånen. Delägarna utgör ett delägarlag. Ett fiskelag enligt lagen om fiske (286/1982) utgör delägarlag enligt denna lag.

Om också andra än ägaren har rätt att fiska på en strömfallslägenhets område, anses dessa tillsammans med ägaren utgöra ett delägarlag för den särskilda förmånen, i vilket delägarskapet bestäms enligt vars och ens fiskerätt.

8 §

Vid delägarstämman har varje delägare rösträtt i enlighet med sin andel. När ordförande för stämman väljs har varje delägare likväl en röst, och om deltagarna vid en delägarstämman enhälligt kommer överens om det kan vid stämman också de övriga besluten fattas på detta sätt.

Har en delägare överlåtit hela den till hans fastighet hörande andelen i en samfällighet eller i en gemensam särskild förmån, får mottagaren med stöd av den förvärvade andelen föra talan som delägare vid delägarstämman sedan äganderätten till andelen har övergått till honom. Har delägaren överlåtit endast en del av ovan avsedda andel, får mottagaren med stöd av den förvärvade andelen föra talan som delägare vid delägarstämman sedan andelen vid en fastighetsförrettning har överförts till hans fastighet eller förordnats höra till den eller när en lägenhet har bildats med stöd av andelen. Överlåtaren och mottagaren kan dock komma överens om en tidigare tidpunkt för övergång av talerätten.

10 §

En delägare som inte vill sköta sammankallandet av ett icke konstituerat delägarlags stämman och de övriga arrangemangen i samband med det kan hos lantmäteribyrån anhålla om att byrån skall förordna en av sina tjänstemän med uppgift att utföra fastighets-

förrättningar att sammankalla stämman och sköta arrangemangen på det sätt som delägaren har meddelat. För fullgörande av de uppdrag som avses i detta moment uppbärs till staten avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

14 §

En delägare kan befullmäktiga ett ombud att företräda honom vid delägarstämman. Om inte något annat bestäms i stadgarna, får ingen rösta med ett röstetal som överskrider trettio procent av de närvarande delägarnas sammanlagda röstetal.

15 §

För delägarlagets beslut krävs att beslutet understöds av minst två tredjedelar av det sammanlagda röstetalet för de delägare som tagit del i omröstningen och av minst en tredjedel av de röstande, om beslutet gäller

- 1) försäljning eller utarrendering på längre tid än fem år av en samfällighet eller gemensam särskild förmån eller del därav,
- 2) varaktig ändring av ändamålet med samfällighetens användning,
- 3) ändring av delägarlagets stadgar,
- 4) upptagande av lån,
- 5) fastställande av avgifter som delägarna skall betala,
- 6) godkännande av ett avtal om sammanslagning av samfälligheter eller fogande av ett till en fastighet hörande område till samfälligheten mot delägarship,
- 7) fördelning av delägarnas redskapsenheter på ett sätt som avviker från andelarna i vattenområdet,
- 8) överföring av ett fiskelags uppgifter för att skötas av ett fiskeområde, eller
- 9) nyttjande av ett samfällt vattenområde för fiske på något annat sätt än så att varje delägare själv eller den som lagligen utövar hans fiskerätt fiskar i vattendraget.

16 §

Ett beslut som avses i 15 § 2 mom. 1 eller 6 punkten skall underställas domstol, om någon av de vid stämman närvarande delägarna kräver det. Beslutet skall fastställas om det har fattats i enlighet med lag och inte medför ekonomisk skada för en delägare som inte har understött beslutet.

18 §

I stadgarna för ett konstituerat delägarlag skall nämnas

7) räkenskapsperioden, som kan vara högst fyra år, om inte något annat följer av 32 b § 2 mom., och när bokslutet skall upprättas,

Delägarlagets stadgar och stadgeändringar skall underställas arbetskrafts- och näringscentralen. Arbetskrafts- och näringscentralen skall fastställa stadgarna, om de överensstämmer med lag och inte medför skada för någon delägare.

19 §

I delägarlagets stadgar kan bestämmas att styrelsen kan utöva beslutanderätt i stället för delägarstämman i en angelägenhet av ringa betydelse som fastställs i stadgarna och som gäller delägarlaget.

22 §

I delägarlagets stadgar kan bestämmas att delägarlaget har en eller flera ombudsmän i stället för eller utöver en styrelse. Ombudsmannen skall ha en suppleant.

Om delägarlaget har flera ombudsmän skall i stadgarna bestämmas om arbetsfördelningen mellan dem. Om delägarlaget har en ombudsman i stället för en styrelse, gäller angående ombudsmannen vad som i 19 § bestäms om styrelsen.

Bestämmelserna i 21 § 2 mom. tillämpas även på ombudsmannen och dennes suppleant.

23 §

En delägare som anser att ett beslut av delägarstämman, fullmäktige eller styrelsen inte har tillkommit i laglig ordning eller att ett sådant beslut på något annat sätt strider mot lag eller delägarlagets stadgar har rätt att klandra beslutet genom att vid tingsrätten väcka talan mot delägarlaget inom 60 dagar från det att beslutet fattades. Om rättelseyrkande enligt 23 a § har framställts med anledning av beslutet, har delägaren dock rätt att väcka talan mot delägarlaget vid tingsrätten till dess 30 dagar har förflutit från delfäendet av det beslut som meddelats med anledning av rättelseyrkandet.

Har delägarlagets, fullmäktiges eller styrelsens beslut klandrats, kan domstolen, innan saken avgörs slutligt, samtycka till att beslu-

tet verkställs genast, om det finns särskilda skäl och ändringssökande inte genom verkställigheten blir onyttigt.

23 a §

En delägare vars rätt ett beslut, som har fattats av ett konstituerat delägarlags stämma, fullmäktige eller styrelse gäller, kan utan hinder av 23 § hos delägarstämman eller fullmäktige, förutsatt att beslutet inte skall underställas, yrka att beslutet rättas på den grund att det inte har tillkommit i laglig ordning eller att beslutet strider mot lag, förordning eller delägarlagets stadgar eller att beslutet kränker hans rätt.

Rättelseyrkande skall framställas inom 21 dagar från det att beslutet fattades. Ett konstituerat delägarlags styrelse skall inom 30 dagar från det att rättelseyrkandet framställdes sammankalla delägarstämman eller fullmäktige för att behandla rättelseyrkandet eller inom samma tid besluta att rättelseyrkandet inte förs till delägarstämman eller fullmäktiges sammanträde. Styrelsen har också rätt att själv inom samma tid avgöra ett rättelseyrkande som gäller ett beslut av styrelsen.

Om rättelse inte sker, kan den som yrkat rättelse klandra beslutet genom att väcka talan mot delägarlaget vid tingsrätten inom 30 dagar från delfäendet av det beslut som meddelats med anledning av rättelseyrkandet.

24 §

Om delägarlaget beslutar att inte inleda eller fullfölja rättegång om en samfällighet eller gemensam särskild förmån eller att väcka eller fullfölja ett ärende som skall behandlas vid en myndighet och som gäller en samfällighet eller en gemensam särskild förmån, eller om delägarlaget annars inte bevakar sin fördel i ett ärende som gäller en samfällighet eller gemensam särskild förmån och som skall behandlas vid domstol eller någon annan myndighet, har varje delägare dock rätt att föra talan eller annars bevaka delägarlagets fördel i saken. Vad som vinnas genom en sådan rättegång eller annars i ett ärende som behandlas vid domstol eller någon annan myndighet kommer delägarlaget till godo. Övriga delägare är skyldiga att delta i kostnaderna för rättegången eller för bevakningen av delägarlagets fördel högst

med värdet av den nytta som rättegången eller bevakningen av fördelen tillför dem.

25 §

I ärenden där delägarlaget är part vid domstol eller någon annan myndighet har även delägarna rätt att på egen bekostnad föra talan om sin andel utan hinder av 24 §.

26 §

I fråga om ett konstituerat delägarlag anses stämning och andra meddelanden ha tillställts delägarlaget när stämningen eller meddelandet har delgivits någon medlem av styrelsen eller ombudsmannen.

Ett icke konstituerat delägarlag kan i enlighet med 11 kap. 14 § 1 mom. rättegångsbalken instämmas som svarande.

Om inte något annat föreskrivs någon annanstans, kan ett meddelande delges ett icke konstituerat delägarlag i den ordning som gäller delgivning av stämning.

Ett icke konstituerat delägarlags stämma eller alla delägare enhälligt kan genom sitt beslut befullmäktiga en eller flera delägare eller andra personer att i egenskap av företrädare för delägarlaget ta emot och för behandling förelägga delägarlaget sådana delgivning som avses i 2 och 3 mom.

28 a §

En delägare har rätt att, om inte delägarlaget beslutar något annat eller om inte något annat bestäms i delägarlagets stadgar eller i någon annan lag, tillgodogöra sig en samfällighet med beaktande av dess användningsändamål på sådant sätt att det inte hindrar andra delägare från att på motsvarande sätt tillgodogöra sig området. Är det på grund av områdets användningsändamål inte möjligt för alla delägare att tillgodogöra sig området i en utsträckning som motsvarar deras behov, skall nyttjandet av området ordnas i förhållande till andelarna genom överenskommelse eller på det sätt som delägarlaget beslutar om.

Följer inte något annat av delägarlagets beslut, av stadgarna eller av någon annan lag, får en delägare utan de andra delägarnas samtycke eller utan tillstånd av delägarlaget tillgodogöra sig samfälligheten på ett sätt som avviker från användningsändamålet eller vidta andra åtgärder som gäller området, om detta inte medför men eller störning för de andra delägarna och inte hindrar dem från att på motsvarande sätt tillgodogöra sig

området i det förhållande som delägarskapet möjliggör.

Om tillstånd enligt någon annan lag krävs för sådant nyttjande eller sådana åtgärder i fråga om området som avses i 1 eller 2 mom., har delägaren rätt att anhängiggöra tillståndsärendet.

30 a §

En medlem av styrelsen, en ombudsman och en anställd vid delägarlaget är skyldig att ersätta skador som han i sin verksamhet uppsåtligen eller av vållande har orsakat delägarlaget. Detsamma gäller skada som orsakats en medlem i delägarlaget genom överträdelse av denna lag eller av delägarlagets stadgar.

Angående jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga gäller 2 och 6 kap. skadeståndslagen (412/1974).

Talan angående ersättning av skada som orsakats delägarlaget kan väckas också vid domstol på delägarlagets hemort.

31 §

Delägarlaget kan förvärva en sådan andel i en samfällighet eller gemensam särskild förmån som hör till en delägarfastighet. Den förvärvade andelen skall anslutas till delägarfastigheterna i förhållande till deras andelar vid en förrättning på vilken skall tillämpas vad som i 13 kap. fastighetsbildningslagen (554/1995) bestäms om överföring av andelar eller förmåner från en fastighet till en annan. Överföring kan ske även om någon delägarfastighet finns i en annan kommun.

Bestämmelser om fogande till en samfällighet av ett område som ett delägarlag har fått genom överlåtelse ingår i 13 kap. fastighetsbildningslagen.

31 a §

Om delägarlaget för en samfällighet eller gemensam särskild förmån har konstituerat sig på det sätt som bestäms i denna lag, betalas en ersättning som gäller samfälligheten eller förmånen till delägarlaget.

Ersättning enligt 1 mom. betalas till delägarna i ett icke konstituerat delägarlag, om dessa är kända och om ersättningen är betydande. Ersättningen betalas dock till ett icke konstituerat delägarlag, om den är obetydlig eller om delägarlaget vid en stämma har beslutat meddela hur ersättningen till det

skall betalas. Om ett icke konstituerat delägarlag inte har fattat ett sådant beslut som avses ovan eller om delägarna i samfälligheten eller den gemensamma särskilda förmånen inte har utretts så att ersättningen till delägarna kan fördelas mellan dem, deponeras ersättningen hos länsstyrelsen. Om den deponerade ersättningen inte lyfts inom 14 dagar, skall länsstyrelsen sätta in ersättningssumman på ett bankkonto som öppnas för ändamålet.

Den deponerade ersättningen skall betalas till delägarlaget efter att delägarlaget har konstituerat sig eller vid en stämma beslutat om lyftande av ersättningen samt utsett ett ombud som skall sköta uppgiften. Innan ersättningen har betalats till delägarlaget skall länsstyrelsen av ersättningssumman till delägare i ett icke konstituerat delägarlag betala den andel som tillkommer dem, om de lägger fram en tillförlitlig utredning över storleken på sina andelar.

32 a §

Delägarlagets penningtillgångar skall sättas på ett bankkonto som öppnats för delägarlagets räkning, om delägare vilkas sammanlagda andelar representerar minst en tiondel av alla andelar kräver det. Betydande penningrörelse som ett delägarlag har skall skötas via bank.

32 b §

Är delägarlaget inte bokföringsskyldigt enligt bokföringslagen (1336/1997) och kommer inte alla delägare enhälligt överens om något annat, skall handlingarna som gäller delägarlagets inkomster och utgifter, verifieringarna och korrespondensen om affärshändelserna bevaras minst sex år från utgången av det år under vilket räkenskapsperioden har gått till ända, ordnade på så sätt att sambandet mellan verifieringarna och noteringarna i bokföringen kan konstateras utan svårighet.

Angående delägarlag som driver rörelse eller yrke av sådant slag att de är bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen gäller vad som bestäms i bokföringslagen.

32 c §

En delägare har rätt att i delägarlaget ta del av delägarlagets bokföring och andra handlingar som hänför sig till delägarlagets verksamhet. Delägaren har rätt att anlita medhjälpare samt att få kopior av bokföring-

en och andra handlingar. Delägarlaget har härvid rätt att av delägaren få ersättning för sådana kostnader för kopiering och avsändande av handlingar som åsamkats delägarlaget.

33 §

Till lantmäteribrån och arbetskrafts- och näringscentralen skall sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteribrån och arbetskrafts- och näringscentralen skall också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

33 a §

Om en hel samfällighet inlöses eller delas mellan delägarfastigheterna eller säljs i utskrivningsväg eller annars genom beslut av delägarstämman till förmån för delägarna, förfaller delägarlagets samtliga skulder till betalning, och delägarlaget skall anses ha upplösts när dess skulder har betalats. Har delägarlaget inte kännedom om alla sina borgenärer, skall delägarlaget låta utfärda en offentlig stämning på de okända borgenärerna. Är delägarlagets tillgångar större än skulderna, skall överskottet, om inte något annat följer av rättsförhållandena mellan delägarna i delägarlaget, fördelas mellan delägarna i förhållande till delägarfastigheternas andelar.

När en samfällighet har inlösts, delats eller sålts enligt 1 mom. skall styrelsen eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 45 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underätta lantmäteribrån om delägarlagets upplösning.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om upplösning av delägarlaget för en samfällighet gäller i tillämpliga delar beträffande delägarlaget för en gemensam särskild förmån, om hela den gemensamma särskilda förmånen delas mellan delägarfastigheterna eller upplöses.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Om delägarna i ett samfällt vattenområde när denna lag träder i kraft har konstituerat sig som dels ett delägarlag enligt lagen om samfälligheter, dels ett fiskelag enligt lagen

om fiske, upphör stadgarna för delägarlaget enligt lagen om samfälligheter att vara i kraft och gäller för delägarlaget fiskelagets stadgar, till dess att dessa har ändrats så att de överensstämmer med lagen om samfälligheter. Till den del stadgarna står i strid med lagen om samfälligheter iakttas dock lagen om samfälligheter.

I sådana fall som avses i 2 mom. fortsätter fiskelagets styrelse som styrelse för delägarlaget för det samfällda vattenområdet till dess att nya styrelsemedlemmar väljs vid delägarstämman.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 687

L a g**om ändring av lagen om fiske**

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/1982) mellanrubriken före 48 §, 49—52 § och mellanrubriken före sistnämnda paragraf, 53—60 § och mellanrubriken före sistnämnda paragraf, 63, 65 och 66 § och mellanrubriken före sistnämnda paragraf samt 67, 125 och 130 §,

av dessa lagrum 49 och 50 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1355/1993, 55 § sådan den lyder i lag 562/1995 och 125 § sådan den lyder i nämnda lag 1355/1993,

ändras 3 § 1 och 2 mom., 7 § 2 mom., 15 § 1 mom., 18 och 62 §, 69 § 3 mom., 75 § 1 punkten och 79 § 1 och 3 mom.,

av dessa lagrum 3 § 2 mom., 7 § 2 mom. och 79 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1355/1993 och 75 § 1 punkten sådan den lyder i lag 493/1997, samt

fogas till lagen en ny 17 a § och till lagen, i stället för det 86 § 2 mom. som upphävts genom lag 328/1998 ett nytt 2 mom., som följer:

3 §

Ett fiskelag enligt denna lag utgörs av ett sådant delägarlag som avses i lagen om samfälligheter (758/1989) och som bildas av delägarna i ett samfällt fiskevatten.

För främjande av fiskerihushållningen och förverkligande av de övriga syften som nämns i 1 § indelas vattenområdena, oberoende av ägandeförhållandena samt den kommunala och den statsförvaltningsrelaterade indelningen, i fiskeområden.

7 §

Om annat fiske inom ett vattenområde som avses i 1 mom. beslutar fiskeområdet. Vid beslutet skall särskilt yrkesfiskarnas behov beaktas. Fiskeområdet får ta ut en skälig avgift för sådant fiske som avses i detta moment. Fiskeområdet får använda de influtna avgiftsmedlen till vård av fiskbeståndet i det vattendrag där det allmänna vattenområdet är beläget.

15 §

Den som har fiskerätt inom ett visst vattenområde kan arrendera ut den. Ett fiskelag kan arrendera ut ett till fiskelaget hörande vattenområde enligt vad som bestäms i lagen om samfälligheter.

17 a §

Om en fastighet, som är delägare i ett samfällt område, tillsammans med fiskerätt har arrenderats ut på det sätt som föreskrivs i 5 kap. jordlegolagen (258/1966), har arrendatorn rätt att vid delägarstämmorna under den tid arrendeavtalet är i kraft föra talan i angelägenheter som gäller fisket, om inte arrendegivaren för denna talan eller om inte något annat har överenskommit.

18 §

En delägare i ett samfällt vattenområde får utan de övriga delägarnas samtycke ge någon annan tillstånd att utan eller mot vederlag nyttja fiskerätt som tillkommer delägaren inom området. I övrigt gäller vad som någon annanstans i lag bestäms om utövande av delägarnas beslutanderätt i fråga om sådan samfällid egendom.

62 §

Om inte något annat beslutas om nyttjandet av fiskevatten, fördelas redskapsenheter mellan delägarna i ett samfällt fiskevatten i enlighet med delägarnas andelar i vattenområdet. Fiskelaget kan utfärda närmare föreskrifter om nyttjandet av den fiskerätt som tillkommer delägarna.

69 §

Om förändrade förhållanden eller särskilda skäl förutsätter det kan frågan om delning av fiskeområde, dess förenande med ett annat fiskeområde eller ändring av dess gränser föreläggas arbetskrafts- och näringscentralen för avgörande. Ansökan om detta kan göras hos arbetskrafts- och näringscentralen av ett fiskeområde, ett fiskelag, en ägare av vattenområde eller en innehavare av fiskerätt. Arbetskrafts- och näringscentralen kan, efter att ha hört de berörda fiskeområdena, fiskelagen samt ägarna av vattenområden, också på eget initiativ besluta om ändring av ett fiskeområdes gränser. Uppkommer oklarhet om vilken arbetskrafts- och näringscentral som

är behörig att ändra gränserna för ett fiskeområde, avgör jord- och skogsbruksministeriet behörighetsfrågan.

75 §

Fiskeområdets stämma har till uppgift att
1) avgöra de ärenden som avses i 7 § 2 mom., 11 § 3 mom., 16 § 3 mom., 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom., 37 § 2 mom., 43 §, 46 § 1 mom. samt 79 och 81 §,

79 §

För uppnående av de mål som anges i 1 § skall fiskeområdet inom en tid som bestäms av arbetskrafts- och näringscentralen ta i bruk en plan för nyttjande och vård av området, vilken innefattar en utredning om fiskbeståndens tillstånd inom fiskeområdet samt de allmänna riktlinjerna för vården av fiskevattnen och ordnandet av fisket. Planen kan vara gemensam för flera fiskeområden.

Vid uppgörande av planer för nyttjande och vård skall beaktas vad som bestäms i denna lag och särskilt i 1 och 2 §. Vid beredning av planer för nyttjande och vård skall också dras försorg om att tillräcklig samverkan ordnas med andra fiskeområden och fiskerimyndigheterna.

86 §

Om fiskeområdet är beläget inom flera arbetskrafts- och näringscentralers verksamhetsområde, behandlas ärenden som gäller fiskeområdet vid den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde största delen av fiskeområdets vattenareal är belägen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Utan hinder av denna lag förblir de avtal om utarrendering eller annan överlåtelse av fiskerätt eller andra avtal som före denna lags ikraftträdande har ingåtts med stöd av lagen om fiske (286/1982) i kraft.

Konstituerade fiskelag utgör i lagen om samfälligheter avsedda konstituerade delägarlag i enlighet med de stadgar för de nämnda fiskelagen som var i kraft vid denna lags ikraftträdande, till dess att dessa stadgar

har reviderats så att de överensstämmer med lagen om samfälligheter. Till den del stadgarna står i strid med lagen om samfälligheter, iakttas dock lagen om samfälligheter.

Fiskelagets styrelse fortsätter som styrelse för delägarlaget för det samfällda vattenom-

rådet till dess att nya styrelsemedlemmar väljs vid delägarstämman.

Om fiskelaget har tillgångar eller skulder när denna lag träder i kraft, anses dessa som tillgångar och skulder för delägarlaget för det samfällda vattenområdet.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 688

Lag

om ändring av fastighetsbildningslagen

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsbildningslagen av den 12 april 1995 (554/1995) 133 och 134 § samt 168 § 2 mom.,
av dessa lagrum 134 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 273/1998, som följer:

133 §

Ett område som delägarlaget för ett samfällt område har fått i sin ägo fogas till delägarlagets samfällda område.

Till ett samfällt område kan fogas ett område som hör till en fastighet genom att fastigheten ges en mot området svarande andel i det samfällda området, om fastighetsägaren och delägarlaget för det samfällda området kommer överens därom.

Samfällda områden vilkas delägarlag har kommit överens om sammanslagning av de samfällda områden som hör till dem slås samman genom att av dem bildas ett nytt samfällt område.

134 §

Ett område avskiljs till samfällt område och ett område som avses i 133 § 1 mom. fogas till ett redan existerande samfällt område vid en förrättning, på vilken tillämpas vad som bestäms om styckning, eller i samband med en annan fastighetsförrättning.

Ett område fogas till ett samfällt område och samfällda områden sammanslås i de fall som avses i 133 § 2 och 3 mom. vid en för ändamålet föranstaltad fastighetsförrättning. Med tanke på bestämmandet av andelarna bedöms det område som skall fogas till det

samfällda området och de samfällda områdena vid förrättningen, och varje fastighets andel i det samfällda område som bildats bestäms så att andelen till sitt värde motsvarar värdet av det område som hört till fastigheten eller värdet av den andel i det samfällda området som tidigare tillkommit fastigheten.

Det samfällda område som bildas skall huvudsakligen vara av samma slag, antingen mark- eller vattenområden. En ytterligare förutsättning för att ett område skall kunna fogas till ett samfällt område är att den fastighet från vilken området tas är fri från in-teckningar eller att det område som skall fogas till det samfällda området befrias från ansvar för in-teckningarna i nämnda fastighet. En förutsättning för befrielse är att innehavaren av panträtten ger sitt samtycke. Befrielse kan ske utan samtycke av innehavaren av panträtten, om den fastighet från vilken området tas även efter förrättningen klart räcker till för att ansvara för de pantfordringar som belastar den.

168 §

Om förrättningen gäller en fastighet eller ett visst område som ägs av flera gemen-

samt, skall kallelsebrevet tillställas alla samfälliga ägare särskilt. Gäller förrättningen ett samfällt område och är det vid förrättningen inte fråga om skifte av området eller om en fastighetsbestämning enligt 101 § 1 mom. 2, 4 eller 5 punkten eller en motsvarande åtgärd, tillställs kallelsebrevet ett konstituerat delägarlag med iakttagande av 26 § lagen om samfälligheter och ett icke konstituerat delägarlag i den ordning som gäller delgivning av stämning eller så att kallelsebrevet delges någon delägare och tillkännages i minst en på orten allmänt spridd tidning.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Om förrättningen gäller ett område till vilket flera fastigheter har servitutsrätt eller en rätt enligt lagen om enskilda vägar och det inte är fråga om upphävande, flyttning eller ändring av denna rätt, räcker det att kallelsebrevet tillställs en av innehavarna av rätten. Brevet tillställs dock väglaget, om det av förrättningsansökan framgår eller annars är känt att förrättningen gäller väglagets väg.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 689

L a g**om ändring av vattenlagen**

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/1961) 19 kap. 7 § 3 mom. och 20 kap. 5 § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 19 kap. 7 § 3 mom. i lag 646/1992 samt 20 kap. 5 § 3 mom. i lag 88/2000,
ändras 1 kap. 10 § och 30 § 1 mom., 16 kap. 8 § 3 mom., 19 kap. 7 § 2 mom. samt 20 kap. 5 § 2 mom.,
 av dessa lagrum 1 kap. 30 § 1 mom. sådant det lyder i lag 79/1995, 16 kap. 8 § 3 mom. sådant det lyder i lag 629/1991, 19 kap. 7 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 646/1992 och 20 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 88/2000, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

10 §

Bestämmelser om rätten för delägare i samfällda områden att tillgodogöra sig samfällda områden ingår i lagen om samfälligheter (758/1989).

Den som är delägare i en fastighet eller ett område som är i gemensam ägo har rätt att nyttja grundvatten från området på sådant sätt att det inte medför men eller störning för andra delägare och inte hindrar dem från att på motsvarande sätt nyttja grundvatten som fås från området.

30 §

Var och en som lider men av uppslamning, grund eller annan därmed jämförlig olägenhet vid nyttjande av vattendrag har rätt att utan tillstånd även på vattenområde som tillhör någon annan vidta åtgärder som behövs för att undanröja olägenheten och som är avsedda att förbättra vattendragets tillstånd och möjligheterna att nyttja det,

förutsatt att åtgärderna inte orsakar en sådan förändring eller påföljd som nämns i 12—15 eller 19 § i detta kapitel och arbetets utförande inte medför avsevärt men för vattenområdets ägare. Är åtgärden inte av ringa betydelse, skall vattenområdets ägare eller, om vattenområdet tillhör delägarna i en samfällighet, delägarlaget för samfälligheten i enlighet med 26 § lagen om samfälligheter samt, enligt vad som bestäms genom förordning, den regionala miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten på förhand underrättas om att arbetet inleds och på vilket sätt det utförs.

16 kap.

Handläggning av ansökningsärenden i miljötillståndsverken

8 §

Utan hinder av 26 § lagen om samfälligheter kan ett icke konstituerat delägarlag för

en samfällighet delges ansökan med iakttagande av vad som i 7 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966) bestäms om offentlig kungörelse. Gäller ansökan delägarnas rätt i annat än ringa utsträckning iakttas till nämnda delar dock 26 § lagen om samfälligheter.

19 kap.

Dikningsförrättning

7 §

Gäller en dikningsförrättning ett icke konstituerat delägarlag för ett samfällt mark- eller vattenområde, skall delägarlaget med iakttagande i tillämpliga delar av 16 kap.

Helsingfors den 14 juli 2000

8 § 3 mom. underrättas om slutsammanträdet.

20 kap.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

5 §

Till den del ärendet gäller ett icke konstituerat delägarlag för ett samfällt mark- eller vattenområde skall i fråga om delgivningen till delägarna i tillämpliga delar iakttas 16 kap. 8 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 690

Lag
om ändring av 4 § terrängtrafiklagen

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i terrängtrafiklagen av den 22 december 1995 (1710/1995) 4 § 3 mom. som följer:

4 §

Rätt att färdas i terrängen

Var och en har rätt att färdas på isbelagda vattenområden så som bestäms i 1 kap. 24 § vattenlagen (264/1961), om inte något annat följer av bestämmelserna i denna lag. Behöver någon för att färdas eller för att utöva någon verksamhet tillstånd av vattenområ-

dets ägare eller innehavare, skall beslut om samtycke av delägarlaget för ett samfällt vattenområde fattas enligt lagen om samfälligheter (758/1989). Är det fråga om ett allmänt vattenområde, fattas beslutet om tillstånd av den myndighet eller statliga inrättning i vars besittning området är.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 691

L a g
om ändring av 21 § sjötrafiklagen

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjötrafiklagen av den 20 juni 1996 (463/1996) 21 § 4 mom. som följer:

21 §

Tillstånd till tävlingar och övningar

En förutsättning för tillstånd som avses i denna paragraf är att evenemanget i fråga uppfyller tillräckliga säkerhetskrav och att verksamheten inte medför oskäligen olägenheter för naturen eller den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekrea-

tion eller något annat allmänt intresse. Tillstånd kan beviljas endast om vattenområdets ägare har gett sitt samtycke. Är vattenområdet samfällt, fattas beslutet om samtycket i enlighet med lagen om samfälligheter (758/1989).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President
TARJA HALONENJord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 692

L a g

om ändring av 40 § luftfartslagen

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i luftfartslagen av den 3 mars 1995 (281/1995) 40 § 4 mom. som följer:

40 §

*Användning av flygplatser och tillfälliga
platser för start och landning*

het enligt 3 mom. skall beslut om samtycke
av delägarlaget för ett samfällt mark- eller
vattenområde fattas enligt lagen om samfäll-
ligheter (758/1989).

Om tillstånd av mark- eller vattenområdets
ägare eller innehavare behövs för verksam-

Denna lag träder i kraft den 1 januari
2001.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 693

L a g
om upphävande av 2 kap. skogslagen

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Genom denna lag upphävs i skogslagen av ^{1 §} den 3 september 1886 (29/1886) 2 kap. jämte ändringar. Denna lag träder ^{2 §} i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

L a g**om ändring av lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land**

Given i Helsingfors den 14 juli 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 24 maj 1974 om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974) 5 § 1—3 mom., 6 § 1 mom. och 8 § 1 mom., av dessa lagrum 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 205/1987, samt
fogas till 2 § ett nytt 4 mom. som följer:

2 §

I fråga om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land gäller dessutom i tillämpliga delar vad som i lagen om räddningsväsendet (561/1999) bestäms om kommunalt samarbete, räddningsväsendets beredskap och räddningsverksamheten.

5 §

Den högsta ledningen och övervakningen av bekämpningen av oljeskador som avses i denna lag ankommer på miljöministeriet. Finlands miljöcentral styr och övervakar det allmänna organiserandet och utvecklandet av bekämpningen. Den regionala miljöcentralen styr och övervakar organiserandet av den bekämpning av oljeskador som enligt utfärdade bestämmelser ankommer på kommunen samt på ägare av oljelager. Den regionala miljöcentralen deltar vid behov i bekämpningen.

Kommunen skall inom sitt område handha bekämpningen av oljeskador. Kommunen skall ha en plan för bekämpning av oljeskador samt en särskilt utsedd myndighet, som inom kommunens område bär ansvaret för ledningen och organiseringen av bekämpningen av oljeskador som avses i denna lag. Den av kommunen godkända bekämpningsplanen skall föras till den regionala miljöcentralen för fastställelse.

Helsingfors den 14 juli 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Kommunen kan överenskomma om att uppfylla sin i 2 mom. avsedda skyldighet i samverkan med grannkommunerna eller i 4 § 2 mom. avsedda oljeupplagrare.

6 §

I denna lag avsedda oljeskadebekämpningsmyndigheter är i 5 § angivna statliga och kommunala myndigheter samt den person som vid bekämpningsuppdrag leder den kommunala bekämpningspersonalen.

8 §

Är oljeskadan eller risken för dess utbredning så stor att den personal eller de redskap som oljeskadebekämpningsmyndigheterna har till sitt förfogande inte är tillräckliga för dess effektiva bekämpande eller förhindrande, har kommunens bekämpningsmyndigheter rätt att beordra den som har bekämpningsredskap eller bekämpningsförnödenheter eller personal, som är förtrogen med deras användning, att ställa dessa till bekämpningsmyndigheternas förfogande.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2000.

Miljöminister *Satu Hassi*

Nr 695

**Statsrådets förordning
om transportbidrag för mjölk år 2000**

Given i Helsingfors den 13 juli 2000

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 3 § 1 mom. lagen den 30 november 1994 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1059/1994), sådant det lyder i lagen 1343/1996:

1 §

Tillämpningsområde

Till mejerier kan inom ramen för statsbudgeten i enlighet med denna förordning år 2000 betalas statligt stöd som avses i 6 § lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1059/1994), nedan kallat transportbidrag för mjölk.

Med mjölk avses i detta beslut helmjölk och grädde.

2 §

Transportbidrag för mjölk

Till mejerier kan år 2000 beviljas transportbidrag för mjölk till ett belopp av sammanlagt högst 8,9 miljoner mark som följer:

mejeri	milj. mark
Kainuun Osuusmeijeri	3,1
Koilliskuntain Osuusmeijeri	0,3
Jk Juusto Kaira Oy	1,4
Osuuskunta Lapin Maito	3,6
Tornionlaakson Maito Oy	0,5

Helsingfors den 13 juli 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

3 §

Betalning av transportbidrag för mjölk

Jord- och skogsbruksministeriet betalar in transportbidraget för mjölk på mottagarens bank- eller postgirokonto.

4 §

Rättelse, återkrav, övervakning och tystnadsplikt

Vid administreringen av det stöd som avses i denna förordning iaktas beträffande rättelse, återkrav av redan utbetalt stöd, övervakning och tystnadsplikt vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar (1336/1992).

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Esko Laurila

Nr 696

Statsrådets förordning
om stöd för främjande av honungsförsäljning under 2000

Given i Helsingfors den 13 juli 2000

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 3 § 1 mom. lagen den 30 november 1994 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1059/1994), sådant detta lagrum lyder i lag 1343/1996:

1 §

Allmänt

Av de medel som i statsbudgeten för 2000 har anvisats till nationellt stöd för jordbruket och trädgårdsodlingen får högst 0,5 miljoner mark användas för främjande av honungsförsäljningen, enligt vad som bestäms i denna förordning.

2 §

Ansökan om och utbetalning av stöd

Det stöd som avses i denna förordning skall sökas skriftligt hos jord- och skogsbruksministeriet, som beslutar om stödets belopp samt om beviljande och utbetalning av stödet.

Helsingfors den 13 juli 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

3 §

Rättelse, återkrav, övervakning och tystnadsplikt

Vid administreringen av det stöd som avses i denna förordning iaktas beträffande rättelse, återkrav av redan utbetalt stöd, övervakning och tystnadsplikt vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992).

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2000.

Lagstiftningsråd Esko Laurila

Nr 697

Statsrådets förordning om Geodetiska institutet

Given i Helsingfors den 13 juli 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 3 och 5 § lagen den 16 juni 2000 om Geodetiska institutet (581/2000):

1 §

Uppgifter

Geodetiska institutet skall för att fullgöra sina uppgifter enligt lag

1) bedriva vetenskaplig forskning inom geodesin, kartografin, och den geografiska informationstekniken, fotogrammetrin samt området för övrig mätning och fotografering samt andra metoder av bildregistrering som sker från flygplan och via satellit,

2) ha hand om geodetisk, fotogrammetrisk och övrig metrologi som gäller geografisk information,

3) utföra riksomfattande geodetiska grundmätningar och anknyta dessa till grannländernas motsvarande mätningar samt till internationella system,

4) utveckla och prova geodetiska metoder samt metoder för geografisk informationsteknik och fjärranalys, samt utveckla och prova apparater och utrustning som används inom geodesi och fjärranalys,

5) främja ibruktagandet av metoder och teknologi inom geodesi, geografisk informationsteknik och fjärranalys,

6) följa utvecklingen på området och delta i det internationella samarbetet,

7) publicera uppgifter om sina undersökningsresultat och främja användningen av dessa, samt

8) avge utlåtanden som gäller institutets

verksamhetsområde och göra framställningar som anses behövliga.

Geodetiska institutets resultat-, service- och andra verksamhetsmål fastställs av jord- och skogsbruksministeriet.

Geodetiska institutet kan ingå avtal för att utföra uppgifter som hör till dess verksamhet och fullfölja undersökningar som gäller dess verksamhetsområde samt om genomförandet av gemensamma forskningsprojekt och forskningsprogram.

2 §

Tillsättande av direktionen

Geodetiska institutets direktion består av överdirektören och högst sex andra medlemmar som känner till institutets uppgiftsområde, av vilka en skall representera institutets personal.

Jord- och skogsbruksministeriet utnämner direktionsmedlemmarna för tre år åt gången och utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande samt fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

3 §

Direktionens uppgifter

Direktionen skall

1) besluta om de allmänna riktlinjerna för

institutets verksamhet och om betydande utvecklingsprojekt,

2) besluta om institutets budgetförslag samt om förslaget till verksamhets- och ekonomiplan och planen på lång sikt,

3) besluta om institutets funktionella mål,

4) utse ställföreträdare för överdirektören på framställning av överdirektören samt

5) besluta om andra med tanke på institutet vittsyftande och principiellt viktiga frågor som direktionen tar upp till behandling på framställning av överdirektören.

4 §

Direktionens sammanträden och beslutsfattande

Direktionen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vid förhinder för ordföranden på kallelse av vice ordföranden.

Direktionen är beslutför när sammanrådets ordförande och minst tre andra medlemmar är närvarande.

Vid direktionens sammanträden avgörs ärendena med enkel röstmajoritet. Faller rösterna lika gäller som beslut den åsikt som sammanrådets ordförande har biträtt.

Direktionen meddelar i sitt reglemente närmare föreskrifter om hur ärendena skall behandlas i direktionen.

5 §

Personalen

Chef för Geodetiska institutet är en överdirektör. Vid institutet finns därtill avdelningschefer, samt annan personal i tjänste- och arbetsavtalsförhållande.

Överdirektören leder, övervakar och utvecklar institutets verksamhet och svarar för resultatet av verksamheten och för att resultatmålen för institutet uppnås.

De som arbetar i ledningsuppgifter vid institutet svarar för utvecklingen och resultatet av verksamheten vid den enhet som de leder.

Överdirektören och avdelningscheferna har titeln professor.

6 §

Ställföreträdare

Ställföreträdare för överdirektören utses av

direktionen. Ställföreträdare för en avdelningschef utses av överdirektören.

7 §

Handläggning och avgörande av ärenden

Ärenden som ankommer på Geodetiska institutet avgörs av direktionen, överdirektören eller någon annan tjänsteman som enligt arbetsordningen eller ekonomistadgan har sådana befogenheter.

Överdirektören avgör ärenden som inte avgörs av direktionen eller som inte enligt arbetsordningen eller ekonomistadgan skall avgöras av någon annan tjänsteman.

Överdirektören eller någon annan tjänsteman i förmansställning kan i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra ett ärende som annars skall avgöras av en underlydande.

Ärendena avgörs på föredragning, om inte något annat bestäms i arbetsordningen eller i reglementet för direktionen när det gäller ärenden som skall behandlas i direktionen.

8 §

Besättande av tjänster

Överdirektören utnämns av statsrådet.

Avdelningscheferna utnämns av överdirektören efter att utlåtande om sökandenas vetenskapliga kompetens har skaffats av minst två utomstående experter och efter att direktionen har hörts i ärendet.

Övriga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande utnämns eller anställs av överdirektören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

9 §

Behörighetsvillkor

Av överdirektören fordras i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap. Av avdelningscheferna fordras sådan i praktiken visad ledarförmåga som uppgifterna kräver.

Dessutom fordras

1) av överdirektören doktorsexamen och genom publikationer visad förmåga att bedriva vetenskaplig forskning inom institutets verksamhetsområde samt god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt

2) av en avdelningschef doktorsexamen och genom publikationer visad förmåga att bedriva vetenskaplig forskning inom avdelningens verksamhetsområde samt god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde.

10 §

Beviljande av tjänstledighet

Tjänstledighet för överdirektören beviljas av jord- och skogsbruksministeriet. Tjänstledighet för övriga tjänstemän beviljas av överdirektören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Den som beviljar tjänstledighet från en tjänst beslutar om hur tjänsten skall skötas under tjänstledigheten eller då tjänsten är vakant.

11 §

Beställda undersökningar

Geodetiska institutet kan på beställning utföra utredningar, undersökningar och andra sakkunnigtjänster som hör till dess uppgiftsområde.

12 §

Företrädande av staten

Geodetiska institutet kärar och svarar på

Helsingfors den 13 juli 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel vid domstolar och andra myndigheter i alla ärenden som hör till institutet.

13 §

Arbetsordning

Närmare föreskrifter om Geodetiska institutets organisation, enheternas och personalens uppgifter, avgörandet av ärenden och anordnandet av verksamheten i övrigt meddelas i arbetsordningen. Arbetsordningen fastställs av överdirektören efter att direktionen har hörts.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Geodetiska institutets nuvarande direktion fortsätter som en i denna förordning avsedd direktion till utgången av sin mandatperiod.

Regeringssekreterare *Martti Niemelä*

Nr 698

Statsrådets förordning
om ändring av 12 § 1 mom. förordningen om lantmäteriverket

Given i Helsingfors den 13 juli 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i förordningen den 30 december 1993 om lantmäteriverket (1631/1993) 12 § 1 mom. som följer:

12 §
Generaldirektören utnämns av statsrådet. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Helsingfors den 13 juli 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringssekreterare Martti Niemelä

Nr 699

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om miljövillkoren för nationellt stöd för växtodling år 2000

Given i Helsingfors den 12 juli 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 § 2 mom. lagen den 30 november 1994 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1059/1994):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller miljövillkoren i 6 § statsrådets beslut om nationellt stöd för växtodling år 2000 (27/2000).

Bestämmelserna i denna förordning gäller inte Åland.

2 §

Jordbrukare som förbundit sig vid miljöstödet

De jordbrukare som år 2000 har ingått en förbindelse som bestämts i 7 § statsrådets förordning om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket (644/2000) är berättigade till stöd som avses i statsrådets beslut om nationellt stöd för växtodling år 2000. Även jordbrukare som åren 1996—1998 har förbundit sig att iaktta villkoren som bestämts i statsrådets beslut om miljöbasstödet för jordbruk (760/1995) är berättigade till stöd som avses i statsrådets beslut om nationellt stöd växtodling år 2000.

3 §

Jordbrukare som ingår en ettårig förbindelse

Nationellt stöd för växtodling kan beviljas till jordbrukare som inte har ingått en förbindelse som avses i 2 §, men som i jord-

och skogsbruksministeriets stödansökningsblankett nr 101B för år 2000 har förbundit sig att iaktta motsvarande villkor i ett år från att förbindelsen ingicks.

Jordbrukare som ingått en ettårig förbindelse skall iaktta villkoren i jord- och skogsbruksministeriets förordning om bas- och tilläggsåtgärder i samband med miljöstödet (646/2000), nedan *miljöstödsförordningen*, med de undantag som nämns i 4—10 §.

Förbindelsen gäller lägenhetens hela åkerareal oberoende av om alla grödor eller skiften på lägenheten omfattas av det stöd som avses i statsrådets beslut om nationellt stöd för växtodling år 2000 eller ej.

4 §

Markkartering

Om lägenheten inte har en gällande markkartering i enlighet med 4 § miljöstödsförordningen skall en sådan utföras inom ett år från att förbindelsen ingicks.

5 §

Utbildning för jordbrukare

Jordbrukaren skall inom ett år från att förbindelsen ingicks delta i sådan utbildning som avses i 6 § miljöstödsförordningen och som varar minst en dag.

6 §

Fosforutjämning

Den fosforutjämning som avses i 8 § miljöstödsförordningen tillämpas inte på en lägenhet som ingått en ettårig förbindelse. Det rekommenderas dock att fosforgivorna på lägenheten är högst så stora som anges i del A i bilaga 1 till miljöstödsförordningen.

7 §

Växtskydd

Om den växtskyddspruta som används vid spridning av växtskyddsmedel inte har testats tidigare, skall den testas inom ett år från att förbindelsen ingicks.

Den person som sprider växtskyddsmedel på en gårdsbrukshets åkrar skall om han inte har genomgått någon sprutförarutbildning tidigare och inte har ett gällande intyg över utbildningen genomgå sådan utbildning inom ett år från att förbindelsen ingicks.

8 §

Preciserad gödsling

Om jordbrukare väljer preciserad gödsling som tilläggsåtgärd som avses i 15 § miljöstödsförordningen, tillämpas fosforutjämningsen inte på en lägenhet som ingått en ettårig förbindelse. Det rekommenderas dock att fosforgivorna på lägenheten är högst så

Helsingfors den 12 juli 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

stora som anges i del A i bilaga 1 till miljöstödsförordningen.

9 §

Mångfaldsobjekt på gårdsbruksheten

En utbildning av rådgivningsnatur som hänför sig till tilläggsåtgärder i samband med miljöstödet skall genomgåas inom ett år från att förbindelsen ingicks.

10 §

Tilläggsåtgärder för husdjurslägenheter

En tilläggsåtgärd för husdjurslägenheter kan väljas av jordbrukare som uppfyller villkoren i 15 § statsrådets förordning om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket och i miljöstödsförordningens 1 §.

Om den tilläggsåtgärd för husdjurslägenheter som avses i miljöstödsförordningen förutsätter utbildning eller investeringar skall dessa genomföras inom ett år från att förbindelsen ingicks.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Tommi Kämpe

Nr 700

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för Geodetiska institutets prestationer

Given i Helsingfors den 13 juli 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant det lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om Geodetiska institutets avgiftsbelagda prestationer och om grunderna för avgifterna.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer för vilka avgiften fastställs enligt prestationens självkostnadsvärde är sakkunnigtjänster som Geodetiska institutet tillhandahåller i egenskap av nationellt mätnormallaboratorium.

3 §

Prestationer som prissätts på affärs-ekonomiska grunder

Avgiftsbelagda prestationer som Geodetiska institutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är

- 1) beställda undersökningar,
- 2) sakkunnigtjänster och andra tjänster,
- 3) publikationer och informationsförmedling,
- 4) utbildning och kurser,

Helsingfors den 13 juli 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

5) fixpunktsmaterial, flyg- och satellitbildmaterial samt annat undersökningsmaterial,

6) överlåtelse av programvaror och rätten att använda dem,

7) överlåtelse av tillfällig nyttjanderätt till lokalteter, apparatur och verktyg,

8) sändande och postning av handlingar och övrigt material, samt

9) övriga prestationer som är jämförbara med dem som nämns ovan.

Utredningar, utlåtanden och överlåtelse av publikationer som grundar sig på internationella avtal som är bindande för Finland eller internationell praxis samt undersökningar och mätningar inom ramen för vetenskaplig samarbete kan utföras avgiftsfritt, om förfarandet baserar sig på reciprocitet.

För överlåtelse av data för undersökning och utbildning uppbärs ingen avgift, om detta baserar sig på allmän internationell eller nationell praxis och om användningen följer de allmänna villkor som Geodetiska institutet satt upp.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2000.

Regeringssekreterare Martti Niemelä

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 686—700, 3 1/2 ark

OY EDITA AB, HELSINGFORS 2000

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663